

(א) עמ"ש חוס' ד' צ"ב
(ב) חולין ד' (א)
נעוין א' וספחא פסחוס
פ"ב ד'צ"ג (א) [בכמ"א]
דספרי' לעולם לעוין
ועין כמ"א
ובסנהדרין כ' ארס לעוין
ע"א' (ד) ג"ז א'
ברכות מ"ז (א)
הכא' וכל' (ו) [אלמ"ר]
לחלח כמ"א. ועין דספרי'
[א' ע"י לעול עד
ע"א] (ח) עירובין ס"ה:
ש"ג: ע"י חוס' כמ"א
(י) ד"ה ועל ספרי'
כ"א לוי' וספרי'
(י"א) פסחים כ' [ועד'
לחלח כמ"א דספרי' וספרי']
בכמ"א ע"ש ובתושיט'
נעין סנהדרין כ'
(י"ב) (לעול עד.
יתומות ד: פ"ה א') ע'
דנאחא פסחוס
ל"ג קמחין (א) [לעול'
חוס' אוחא ואת אה.
ש"א] (י"ג) וכן
וכ"ה בשעת חמרי'
(י"ד) חמרי' ועין חק'
ובר' נטויח' לכהס' וא"ל
לעול' לחמרי' (א) [וע'
ש"א] (ט) [וע'
אחמחא] (וכ"ה בשעת
שבעת פ"י מ"י. וע'
חוס' חולין י' ע"א
ד"ה פיתו' (א) [י"ג]
ד"ה (הר"ש חמרי' א'
א' חולין י' ע"א
וע"ש כמ"א. וע"ש נד'
ע"א' (א) [למקנ'
ע' חולין י' (ד) דספרי':
ס"ה] (א) [מכות ד':
דספרי':
(ו) חולין מ"ג.]

ואחד מן הבקיאין שלא אירע פסול
בנישואי אבותיו והשני משאין בקיאין
ואירע ספק אשת איש בקידושי
אבותיו שנמקדשה לאחר ואמרו אינן
קדושין ונשאת לאחר: **מנא נמי**
מוסר. ללכה פסוקא אין זה
משום חשש דמימון: **ואדם יולא**
בזה. כללי י"ט הרשון שהמה
חוצה ויולא זה דלא הו' ^ט בקמחין
ובצניקות של עובדי כוכבים שלא
מחמתו דק"ל (פסחים דף מ.) אדם
ממלא כריסו מהם ובלבד שיאכל
מכית מנה אחרת באחרונה משום
דבדמנא מנהו בעינן שימור לשם
המנה אבל מנה כתיב אי"ל לכולל
מנה אחרת באחרונה דבקיאין בנאות
שימור: **ואלא הכא.** גבי יוחסין
מאי אין בקיאין שייך למימר: **מאי**
קמ"ל. האי ממזר מאחותו דקא
פריש ממאי הוה ולא תנא ממזר
סתמא: **ומשני יש ממזר מחייבי**
וכריסות קא משמע לן. ולאפוקי ממאן
דלחמך (בבמות דף מט.) אין ממזר
אלא מחייבי מימון בית דין: **וניתי**
הוא. ממזר מאחותו ומעבד זה:
ועבד ושפחה נסעברו בהן. עבד
נכסף מבנותיהם ושפחה נשאת לאחר
מהם ואין אותה משפחה ידועה:
ופרכינן **איסורא משום שפחה.**
ידע"כ עובד כוכבים ועבד הבא על
בת ישראל הוולד כשר אלא שפחה
וולדה עבד: **ניסין.** שפחה לחרוה:
ואבתג'י אשה כהנה. דווקא נקט
כדקמתי סיפא ליה וישראלית מוסיפין
עליהן עוד אחת: **ארבע אמהות שן**
שמה. בזדקין בדורותיה ארבע
האמהות שמים מזד האב ושמים מזד
האם שהם שמה כל אחת מהם
^ט אמה ואם אמה. בזדקין שלא היו
ממזרות או אחת מן הפסולות לקהל:
ונושא אמה. של אשה זו שהוא
נשוא אמה. של אם אבי אמה:
וואם אביה. של זו שהוא נשוא:
וואמה. של אם אביה: **ואם אבי**
אביה. של זו שהוא נשוא ואמה:
לוי וישראלית. ^ט לכהן בא לכונסה:
מוסיפין עליהן עוד אחת. אם אחת
בבבל זוג וזוג כגון אמה ואם אמה
וואמה וכן כולם: **אין בזדקין מן**
הממזרה ולמעלה. המחיל לבדוק
באמהות ומנא שאבי אביה שימש על

שטורד שרר. אבל לנשיאות כפים לא דאית ליה אין מעלין מנשיאות כפים ליוחסים בפרק האשה שנתארמלה (כתובות כד, ב). ולמאן דאית ליה מעלין אפילו מנשיאות כפים קאמר. ונלא מן הסנהדרין ולמעלה]. וכן אם נמצא שהיה מן הסנהדרין אין [צריך] לבדוק אמו. מנשיא להנהו. אין צריך בדיקה. ובגמ' מפרש "מ"ט [הנין] ארבע כשיא וזני ד' אבות.

[illegible]